

[Breckmann]

mes Callaghan i 1979; den var bragt ned på ca. 7 pct. efter Thatchers regeringsperiode. Renten var på ca. 20 pct., da Thatcher begyndte; den var nede på 6 pct., da hun gik af. Thatcher vandt tre parlamentsvalg i England; det gjorde hun på grund af støtte fra den almindelige engelske industriarbejder, der satte pris på hendes utrolige evne til at redde den engelske økonomi.

Hendes største fortjeneste var, at hun smadrede de forbenede engelske fagforeninger, og det var vel det, hun ved valgene fik tak for af den almindelige engelske arbejder.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg kan da sådan set godt forstå, at hr. Engell træder lidt vande. Jeg deler det synspunkt, at det er rigtigt og rimeligt, at partierne går til valg på egne programmer, markerer deres standpunkter, men det er vel også rimeligt, at man ud af disse standpunkter ligesom kan ane, hvor samarbejdet bærer hen.

Jeg tror, som denne debat løber hen over afte-
nen, vil man høre, at de nuværende fire regeringspartier er fast besluttede på at fastholde de hovedlinjer, som vi har lagt igennem de første 1½ år – ja, det kan være, det bliver fire år. Det er ikke muligt at bryde op fra de hovedlinjer, der er lagt i denne kreds af partier. Det har allerede været antydet også af hr. Peter Due-
toft.

Derfor synes jeg, at hr. Engell og jeg i denne debat kunne bevæge os lidt videre, nemlig til at sige, når denne præsentation for vælgerne er overstået og regeringen skal dannes – vi ved nu, at hr. Engell går efter at danne en regering bestående af Venstre, Fremskridtspartiet og Det Konservative Folkeparti – så er det vel rimeligt, at man kan præstere en helhedspolitik.

Det Radikale Venstre har draget den lære af de seneste års konflikter om udenrigspolitikken, at det ikke er godt at have en regering, som ikke også har aftaler om udenrigspolitikken. Det var faktisk hovedårsagen til, at vi gik med i en regering bestående af Venstre, De Konservative og De Radikale, og det er en af hovedgrundene til, at vi også har en flertalsregering nu med en klart formuleret udenrigspolitik. Jeg tror endda, at det er hovedårsagen til, at vi fik vælgerne med til et ja til EU for et år siden.

Jeg synes, hr. Engell skulle give sit bud på, hvordan han som leder af en borgerlig regering kan sikre den samme stabilitet også i udenrigspolitikken.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Nu har hr. Engell ikke haft mulighed for at svare på, hvilken debat den engelske arbejdsmarkedspolitik har medført i England, en debat, som selvfølgelig også bør føres i Danmark, fordi vi har et erfaringsgrundlag. Jeg kan sige til hr. Breckmann, at han har fuldstændig ret – i hvert fald – i synspunktet om, at rapporten fra de engelske vismænd konkluderer, at den engelske fagbevægelses indflydelse blev smadret af den arbejdsmarkedspolitik, som blev ført i England. Det er fuldstændig korrekt – det konkluderer den engelske vismandsrapport også – at den engelske fagbevægelses indflydelse blev mindsket. Punkt 2 i rapporten er: Nedsættelsen af mindstelønnen blev gennemført, og punkt 3: Dagpengedækningen blev gennemført.

Det er rigtigt, at der i en periode blev skabt nogle skopudserjob på det engelske arbejdsmarked; men det var ikke varige job, og ingen kunne tjene så meget, at de var i stand til at forsørge sig selv og deres familie. Det er ikke den skopudserstrategi, vi ønsker, og jeg tror sådan set heller ikke, den var på dagsordenen i perioden med hr. Poul Schlüter som statsminister.

Jeg kunne forstå af den konservative ordførers replik for lidt siden, at Det Konservative Folkeparti ville gå til valg på grundlag af perioden med hr. Poul Schlüter som statsminister; men det er jo ikke det, Det Konservative Folkeparti har øvet sig på i den periode, man har siddet i opposition. Man har skærpet en ekstremt borgerlig profil for at legitimere, at der nu kan skabes et regeringsgrundlag, der bygger på Fremskridtspartiet, og jeg tror ikke, den tidligere statsminister, hr. Poul Schlüter, havde på dagsordenen, at der skulle gennemføres en arbejdsmarkedsreform og en dagpengereform med større lønspredning og afkortning af dagpengeperioden; det var i hvert fald ikke den politik, vi oplevede i den periode, vi sad i opposition.